

Bjørnbaa: De almindelige Betragtninger over, hvorledes et retfærdigt Skattesystem skal være, som det ærede Medlem for Kjöbenhavn's Amts 4de Valgkreds (Hörup) i Gaar udviklede, kunne vi sikkert alle slutte os til, naar han formulerede det saaledes, at det, det gælder om med Hensyn til Skatter, er, at man ved Hjælp af dem rammer Skatteevnen. Jeg kan ikke andet end at beghnde med at udtale, at det Standpunkt staar jeg paa, og jeg er sikker paa, at hele Venstre, alt, hvad der kalder sig Venstre her i Landet, er enigt om dette, at man, naar man skal paalægge Skat, regner efter og saa søger at ramme Skatteevnen saa retfærdig og ligelig som muligt, og at man derfor maa være en Modstander af indirekte Beskatning, som ikke udfører Skatteopkrævnningen saaledes, at den rammer retfærdig. Altsaa indirekte Beskatning er jeg ikke nogen Ven af, og jeg ønsker selvfølgelig, at man skal skaffe Statskassen saa lidt Indtægt ud af indirekte Beskatning som mulig. Men Sagen staar jo i Djebkliffet ikke paa, om man skal afløse alle vore indirekte Skatter eller endog saa blot en væsentlig Del af dem med en fuldkommen udmærket retfærdig Skat paa Indtægten med stigende Stalaer. Det staar det jo slet ikke paa i Djebkliffet, og jeg synes derfor ikke, det kan nytte noget, at man giver sig til at drøfte disse almindelige Principper. Her forekommer det mig, at der foreligger et Tilfælde, hvor man gør sig det Spørgsmaal: Hvad kan der i Djebkliffet gøres for, at Udviklingen under de nuværende Forhold kan ske paa en Maade, som man til en vis Grad kan være tjent med, og her stiller man altsaa, synes jeg, nærmest det Spørgsmaal: Er det forsvarligt og rigtigt at ombytte Sukkerstatten med Olfkatten? Det er jo ogsaa det, som Diskussionen nærmest har drejet sig om. Naar imidlertid det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) sagde, at han, straks da han saa denne Lov, var bleven saa forbavset og havde gjort sig mange forskellige Spørgsmaal, saa sad jeg hele Tiden og ventede paa, at det ærede Medlem maatte have oplyst os om, at han ved at tænke nærmere over det, var kommen til andre Resultater, end da Spørgsmaalene pludselig kom op i ham, og han med Forbavselse saa paa dette Lovforslag. Naar han nemlig grundig havde studeret de Spørgsmaal, som høre her hen, maatte han sikkert være kommet til andre Resultater end dem, han kom til; han maatte have faaet andre Svar paa sine Spørgsmaal end dem, det lod til, at han var kommet til. Naar det ærede Medlem fra først af sagde: Men hvordan kan man fra-

vige Venstres gamle Standpunkt, saa maatte han jo ved at have gennemgaaet Venstres Stilling til Olfkatloven vide, at saalænge Venstre har staaet som Flertal i Rigsdagen, har en Olfkat været et Nummer paa Venstres Dagsorden. Det er jo blevet citeret flere Gange, og jeg behøver derfor ikke at citere de særdeles varme Udtalelser af Venstre angaaende Olfkatten, som allerede fremkom i Samlingen 1871—72 ved den nævnte Betænkning, og Spørgsmaalet om en Olfkat har ingeninde her i Rigsdagen været ude af Venstres Program. Man har altid betragtet det som et Kompensationsmiddel. Derfor maatte ogsaa det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds være kommet sig af den Forbavselse, som han faldt i straks, da han saa Lovforslagene, naar han havde set Rigsdagstidenderne igennem — og alle de Eksemplarer af Rigsdagstidender, som vi have, ere virkelig ikke optagne; jeg har f. Eks. her Tillæg B fra Samlingen 1871—72, som jeg nylig henteede herovre i Keolen lige overfor. Det ærede Medlem kunde altsaa godt have søgt Oplysninger i saa Henseende. Naar det ærede Medlem tillige ivrede imod at give Kompensation, fordi man skulde styrke Ministeriet ved Kompensationen, saa grunder det sig ogsaa paa nogen Uenskab til de faktiske Forhold. Venstre har nemlig aldrig nægtet at tilbyde Kompensation for mange forskellige Medsættelser paa Toldloven. Der har kun været Tale om, at man mente, at man skulde have en saadan ukompenseret Nedgang i Toldindtægterne, der svarer til Krigsskattens Beløb. Undet har der aldrig været Tale om, og det Spørgsmaal er jo paa ingen Maade foregrebet i denne Sag, fordi man kompenserer to Ting med hinanden — i dette Tilfælde Olfkat og Sukker; dermed er selve denne Sag jo ikke i mindste Maade foregrebet, idet den for Resten særdeles let kunde lade sig ordne ved den øvrige Toldlovgivning. Naar man satte Tolden op paa enkelte Artikler og dertil lægger en ukompenseret Nedgang til et saadant Beløb, som svare omtrent til Krigsskattens Beløb, saa vil det særdeles godt være muligt at lave en fuldt forsvarlig og god Toldlov, saa dersom det ærede Medlem ventede med sine Betyrninger til det Tidspunkt kom, synes jeg, de vare mere passende bragte end i denne Sag, thi denne Sag tager jo ikke Kompensationsspørgsmaalet bort. Jeg har fra først af ganske vist ogsaa haft Betænkning ved at benytte et saa stort Kompensationsobjekt som det, man her benytter paa en Gang, og det ligger formodentlig deri, at jeg som Medlem af Toldudvalget har været inde i den Tankegang,